

Geachte voorzitter, commissieleden.

Zonder nu uit te willen weiden over wettelijke en of morele verantwoordelijkheden is duidelijk dat inmiddels de provincie verantwoordelijkheden heeft gekregen vanuit het rijk voor de opvang van wilde dieren. Voor nut en noodzaak verwijs graag naar het belang van biodiversiteit.

Praktisch zijn het de gemeenten, zoals altijd die worden geconfronteerd met de burger die het gevonden dier wil onderbrengen.

Het wordt overgelaten aan vrijwilligersorganisaties die met giften; opvanglocaties, ambulancediensten et cetera in bedrijf proberen te houden. In sommige gevallen met steun van de betrokken gemeente. Meestal incidenteel en onvoldoende.

Dit alles heeft in Noord-Holland geleid tot een fragiel netwerk van opvanglocaties en dierambulance diensten dat met subsidies en kostenvergoedingen nauwelijks het hoofd boven water kan houden. Sluiting van een opvanglocatie betekent onmiddellijk problemen bij de overige deelnemers in het netwerk. Bijvoorbeeld door extra kosten voor ambulanceritten.

Om een opvanglocatie open te houden heb je naast veel toegewijde vrijwilligers ook structureel geld nodig. Voornamelijk om onderdak, voeding en medicijnen te kunnen betalen maar ook de gedeeltelijk betaalde krachten. Dat laatste is nodig naast coördinatie omdat alleen gekwalificeerde personen medicijnen mogen toedienen. Zie hier ook de nauwe relatie met de naar de provincie gedelegeerde ontheffing in het kader van het natuurbeleid.

Plat gezegd zijn er twee elementen waar de provincie zich op zou moeten richten.

- 1) Wildopvang moet plaatsvinden in een rustige omgeving bij voorkeur in de natuurlijke habitat. Dit betekent in Noord-Holland dat locaties snel in of nabij NNN of natura 2000 gebieden liggen. De provincie moet alles erop richten om met de gemeenten tot goede oplossingen te komen. Om onnodige discussie over de natuurwaarde van compensatie te voorkomen wordt “Bestuurlijke” kracht gevraagd.
- 2) Het tweede is dat de provincie zich niet kan beperken tot de rol als regisseur. Samen met de gemeenten zal financiering incidenteel en structureel het doel moeten zijn. En dat moet op korte termijn om te voorkomen dat het bestaande netwerk van vrijwilligersorganisaties instort.

De situatie sinds de motie uit 2022 is niet veranderd en ik wil Gedeputeerde Staten via u oproepen hier snel actie op te nemen

Twee opmerkingen om af te sluiten

Vrijwilligers zijn een essentieel onderdeel van een goede wildopvang. Bij gebrek aan adequate locatie of financiering verliezen vrijwilligers snel hun enthousiasme. Zie Den Helder en de Paddenstoel.

Financiële situatie van gemeenten staat onder druk door wat het ravijnjaar 2026 wordt genoemd. Bestaand geld voor wildopvang zal daarbij snel worden wegbezuinigd; zeker als de voortgang vertraagd. Zie ook Den Helder en de Paddenstoel.

Concluderend is de oproep Provincie neem uw verantwoordelijkheid.